

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

30.11.2023

м. Київ

N 18-рп

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
27 грудня 2023 р. за N 2260/41316

Про затвердження Порядку врегулювання у справах про антиконкурентні узгоджені дії та зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку

Відповідно до пункту 11 частини третьої статті 7 Закону України "Про Антимонопольний комітет України" та абзацу третього підпункту 8 пункту 4, підпункту 25 пункту 6 розділу I Закону України від 09 серпня 2023 року N 3295-IX "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення законодавства про захист економічної конкуренції та діяльності Антимонопольного комітету України" Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

- Затвердити Порядок врегулювання у справах про антиконкурентні узгоджені дії та зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку, що додається.
- Юридичному департаменту (Максименко А.) забезпечити подання цього розпорядження на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.
- Це розпорядження набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом України від 09 серпня 2023 року N 3295-IX "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення законодавства про захист економічної конкуренції та діяльності Антимонопольного комітету України", але не раніше дня його офіційного опублікування.
- Контроль за виконанням цього розпорядження залишаю за собою.

Голова Комітету

Павло КИРИЛЕНКО

ПОГОДЖЕНО:

Виконувач обов'язків Міністра
економіки України

Тарас КАЧКА

Перший заступник Міністра
цифрової трансформації України

Олексій ВИСКУБ

Голова Національного агентства
з питань запобігання корупції

Олександр НОВІКОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Розпорядження
Антимонопольного комітету України
30 листопада 2023 року N 18-рп

Порядок врегулювання у справах про антиконкурентні узгоджені дії та зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку

І. Загальні положення

1. Цей Порядок визначає механізм застосування Антимонопольним комітетом України (далі - Комітет) процедури врегулювання у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді антиконкурентних узгоджених дій суб'єктів господарювання або зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку відповідно до статті 46¹ Закону України "Про захист економічної конкуренції" (далі - Закон).

2. У цьому Порядку терміни вживаються в таких значеннях:

гарантії відповідача - будь-які документально підтверджені, фактично здійснені або заплановані як обов'язкові заходи, що забезпечують або забезпечуватимуть припинення дій (бездіяльності), визнані порушенням, усунення їх причин та/або наслідків (за наявності), зокрема, прийняття обов'язкових для виконання рішень, у тому числі таких, що змінюють господарську поведінку суб'єкта господарювання;

заява про врегулювання у справах про антиконкурентні узгоджені дії та/або зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку (далі - заява про врегулювання) - письмове звернення особи, яка є відповідачем у справі, розпочатій за ознаками порушення законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді антиконкурентних узгоджених дій (крім порушень, передбачених пунктом 4 частини другої статті 6 Закону) або зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку (далі - справа), про намір розпочати процедуру врегулювання у справі та укласти угоду про врегулювання справи;

процедура врегулювання у справі - обмін пропозиціями, з'ясування позицій відповідача та органу Комітету з метою досягнення домовленостей між органом Комітету, до повноважень якого належить прийняття рішення у справі, та відповідачем шляхом підписання угоди про врегулювання справи, істотні умови якої визначені частиною сьомою статті 46¹ Закону;

угода про врегулювання справи - укладений у письмовій формі відповідно до положень статті 46¹ Закону двосторонній договір, що визначає права й обов'язки відповідача у справі та органу Комітету під час застосування процедури врегулювання у справі.

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених у Законі.

3. Процедура врегулювання у справі не може бути застосована, а розпочата процедура врегулювання у справі припиняється, якщо:

антиконкурентні узгоджені дії суб'єктів господарювання (крім порушень, передбачених пунктом 4 частини другої статті 6 Закону), зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку не могли і не можуть бути припинені, а їхні причини та наслідки не могли й не можуть бути усунуті діями відповідача;

справа розпочата протягом п'яти років із дня притягнення до відповідальності відповідача за таке ж саме порушення законодавства про захист економічної конкуренції, вчинене раніше;

до відповідача застосовано звільнення від відповідальності відповідно до частини третьої статті 52¹ Закону.

4. Заява про врегулювання з усіма додатками (матеріали її розгляду, інформація, документи тощо), наданими й отриманими органом Комітету під час розгляду такої заяви та під час проведення переговорів з метою узгодження проєкту угоди про врегулювання справи й укладення такої угоди, є невід'ємною частиною матеріалів відповідної справи.

5. Інформація, одержана органом Комітету під час застосування процедури врегулювання у справі, є службовою інформацією. Орган Комітету може розкрити інформацію про хід та зміст переговорів щодо процедури врегулювання у справі виключно за згодою відповідача.

II. Подання заяви про врегулювання

1. Підставою для розгляду органом Комітету питання про застосування процедури врегулювання у справі є надходження заяви про врегулювання.

2. Відповідач у справі має право звернутися до Комітету або його територіального відділення із заявою про врегулювання до направлення копії подання з попередніми висновками у справі. Датою направлення копії подання з попередніми висновками у справі є дата відбитка календарного штампеля, зазначена на адресному боці поштового відправлення.

3. Заява про врегулювання повинна містити:

1) для юридичної особи - найменування юридичної особи, у тому числі скорочене (за наявності), ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих згідно із законодавством України), організаційно-правову форму, місцезнаходження юридичної особи, електронну адресу, а також інші засоби зв'язку з нею;

для фізичної особи - підприємця - прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) або серію (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією (за наявності) та номером паспорта), місцезнаходження юридичної особи або задеклароване/зареєстроване місце проживання (перебування), електронну адресу, а також інші засоби зв'язку з нею;

2) реквізити розпорядження про початок розгляду справи (номер, дата, орган Комітету, який його прийняв);

3) кваліфікацію порушення (порушень), за ознаками якого (яких) розглядається справа;

4) інформацію про намір відповідача визнати факт вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції, за ознаками якого розглядається справа;

5) згода відповідача на участь у процедурі врегулювання у справі відповідно до статті 46¹ Закону;

6) зобов'язання відповідача не розголошувати інформації, яка стане йому відомою під час застосування процедури врегулювання у справі.

4. До заяви про врегулювання додаються:

1) довіреність або інший документ, що посвідчує повноваження особи, яка підписала заяву;

2) документи, що підтверджують відомості про розмір доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній звітний рік, що передував року, у якому відповідач звертається

із заявою про врегулювання, або про відсутність такого доходу (виручки);

3) інші документи, які вважає за необхідне подати відповідач.

5. Заява про врегулювання подається відповідачем до Комітету в паперовій та/або електронній формі відповідно до вимог законодавства, що регулює організаційно-правові засади електронного документообігу та використання електронних документів.

Заява про врегулювання та додатки до неї підписуються керівником юридичної особи - відповідача (особою, що виконує його обов'язки) або фізичною особою - підприємцем та засвідчуються печаткою (за наявності).

Заява про врегулювання може бути також подана уповноваженим представником відповідача, у якій зазначаються: найменування (для юридичних осіб), її ідентифікаційний код в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих згідно із законодавством України), або прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб), прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) представника, його поштова й електронна адреси, а також інші засоби зв'язку з ним.

Одночасно із заявою про врегулювання подається довіреність чи інший документ, що підтверджує повноваження представника.

Довіреності або інші документи, що видані уповноваженими органами іноземних держав у встановленій формі, визнаються дійсними в Україні в разі їх легалізації, якщо інше не передбачено законом або міжнародним договором України.

Копії документів, витяги з них, що подаються разом із заявою про врегулювання, засвідчуються в порядку, встановленому законодавством.

Документи, які містять інформацію та відомості, викладені іноземною мовою, мають бути перекладені на українську мову та засвідчені в установленому законодавством порядку.

6. У разі подання заяви про врегулювання в паперовій формі, до неї додається електронний носій інформації, який містить всю інформацію та документи, що містяться в заяві та додаються до неї, записані у спосіб, який технічно не дозволяє внесення до них змін.

Інформація, яка подається в електронній формі, повинна відповідати інформації, що подається в паперовій формі. Відповідність інформації в паперовій та електронній формах підтверджується записом у заяві про врегулювання.

7. У разі подання заяви про врегулювання в електронній формі:

заява про врегулювання, усі додатки до неї подаються до Комітету шляхом направлення на визначену наказом Голови Комітету електронну адресу. Інформація про таку електронну адресу розміщується на офіційному вебсайті Комітету;

на заяву про врегулювання, додатки до неї накладається кваліфікований електронний підпис керівника юридичної особи (особи, що виконує його обов'язки) / фізичної особи - підприємця або їх представників й електронна печатка (за наявності).

8. У разі, коли декілька відповідачів в одній справі мають намір застосувати процедуру врегулювання у справі, кожен із них звертається з окремою заявою про врегулювання відповідно до пунктів 3 - 7 цього розділу. У разі, коли декілька юридичних та/або фізичних осіб - суб'єктів господарювання, які входять до групи осіб, що визнається єдиним суб'єктом господарювання та є відповідачем у справі, мають намір застосувати процедуру врегулювання у справі, мають право подати спільну заяву про врегулювання.

III. Розгляд заяви про врегулювання справи

1. Орган Комітету протягом 15 робочих днів із дня отримання заяви про врегулювання перевіряє відповідність такої заяви та доданих до неї матеріалів умовам застосування процедури врегулювання у справі, передбаченим пунктом 3 розділу I та пунктами 3 - 7 розділу II цього Порядку, та повідомляє відповідача засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем про:

згоду розпочати процедуру врегулювання у справі в разі відповідності такої заяви вимогам, встановленим цим Порядком, а також про строки та порядок проведення переговорів щодо узгодження проекту угоди про врегулювання справи;

залишення заяви про врегулювання без руху в разі невідповідності заяви вимогам, встановленим цим Порядком.

Такий лист підписується державним уповноваженим Комітету, до повноважень якого належить розгляд відповідної справи (далі - державний уповноважений) / головою територіального відділення Комітету, які визначають також форму повідомлення заявника з урахуванням способу подання заяви про врегулювання.

2. Якщо заява про врегулювання та умови застосування процедури врегулювання у справі не відповідають встановленим у пунктах 3 - 7 розділу II цього Порядку вимогам, то заява залишається без руху, про що державний уповноважений / голова територіального відділення Комітету протягом 15 календарних днів із дня отримання заяви повідомляє відповідача засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем і надає йому строк для усунення недоліків. У разі невиконання зазначених вимог у встановлений строк заява залишається без розгляду, про що засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем повідомляється відповідач. Залишення заяви про врегулювання без розгляду не позбавляє відповідача права звернутися до Комітету з повторною заявою про врегулювання. Форму повідомлення відповідача обирає державний уповноважений / голова територіального відділення з урахуванням способу подання заяви про врегулювання.

Якщо заява про врегулювання подана після направлення сторонам та третім особам подання з попередніми висновками у справі, така заява залишається без розгляду, про що державний уповноважений / голова територіального відділення Комітету повідомляє засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем відповідача протягом 15 календарних днів із дня отримання заяви про врегулювання.

3. Процедура врегулювання у справі вважається розпочатою, якщо орган Комітету засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем повідомив відповідача про надання згоди на застосування процедури врегулювання у справі.

IV. Узгодження умов проекту угоди про врегулювання справи

1. Обмін пропозиціями, з'ясування позицій відповідача та Комітету або його територіального відділення з метою підготовки й узгодження проекту угоди про врегулювання справи (далі - Узгодження) здійснюється такими способами:

надсилання запитів про надання інформації, пропозицій та отримання відповідей на них у паперовій формі засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем;

проведення переговорів щодо процедури врегулювання у справі за участю відповідачів або їх представників, працівників Комітету та державного уповноваженого, або працівників територіального відділення Комітету та голови територіального відділення Комітету (залежно від підвідомчості розгляду справи) (далі - переговори). Проведення переговорів може проводитися у приміщеннях органу Комітету або засобами інформаційно-комунікаційних систем у режимі реального часу.

2. Спосіб проведення Узгодження визначається державним уповноваженим / головою територіального відділення Комітету.

3. Під час проведення Узгодження державний уповноважений / голова територіального відділення Комітету інформує відповідача про:

дії (бездіяльність) відповідача, у яких вбачаються ознаки порушення;

встановлені фактичні обставини, що свідчать про наявність ознак порушення в діях (бездіяльності) відповідача;

правову оцінку (кваліфікацію) дій (бездіяльності) відповідача щодо наявності ознак порушення;

строк протягом якого тривали (тривають) дії (бездіяльність), які містять ознаки порушення;

відповідальність, що може бути застосована до відповідача;

істотні умови угоди про врегулювання у справі.

Орган Комітету має право ознайомити відповідача з певними доказами у справі.

4. У письмових запитах про надання інформації, пропозиціях державного уповноваженого / голови територіального відділення Комітету зазначається строк відповіді на них, що не може бути меншим ніж 15 робочих днів.

Відповідач має право подати обґрунтоване клопотання про продовження строку підготовки відповіді та подачі інформації на запит державного уповноваженого / голови територіального відділення Комітету не більше ніж на 30 календарних днів. Клопотання подається засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем на розсуд відповідача. Таке клопотання не може подаватись повторно.

5. У разі неподання відповідачем відповіді на запит щодо істотних умов угоди про врегулювання справи у визначений державним уповноваженим / головою територіального відділення Комітету строк, згода стосовно істотних умов угоди про врегулювання вважається недосягнутою. У такому разі державний уповноважений / голова територіального відділення Комітету вносить на розгляд органу Комітету, уповноваженого приймати рішення у справі, питання про припинення процедури врегулювання у справі згідно з пунктами 5 і 6 розділу V цього Порядку.

6. Проведення переговорів протоколюється. Протокол переговорів, у якому відображається хід і результати розгляду питань, складається та підписується протягом трьох робочих днів із дня проведення переговорів.

За наявності технічної можливості хід переговорів може також фіксуватися за допомогою технічних засобів, про що повідомляються учасники переговорів. У разі здійснення аудіо- чи відеофіксації переговорів відповідний запис додається до протоколу переговорів і є його невід'ємною частиною.

Копія протоколу переговорів, не пізніше ніж через три робочих дні після дати проведення переговорів, надсилається відповідачу та долучається до матеріалів справи.

7. Під час проведення Узгодження відповідач у письмовій формі засобами поштового зв'язку чи засобами інформаційно-комунікаційних систем надає Комітету, територіальному відділенню Комітету, зокрема:

1) інформацію про припинення дій (бездіяльності), що визнаються порушенням, та документи, які підтверджують вказану обставину (про зміну цін, укладення договорів, зміну умов договорів, скасування обмежень обсягів виробництва та реалізації чи придбання товарів, скасування обмежень на реалізацію товарів певним категоріям покупців або на певних територіях тощо);

2) пропозиції та гарантії відповідача щодо усунення причин виникнення дій (бездіяльності), які визнані порушенням, та умов, що їм сприяли (за наявності);

3) пропозиції та гарантії відповідача щодо усунення наслідків від дій (бездіяльності), визнаних порушенням (за наявності).

Форма надання зазначеної інформації визначається відповідачем.

8. Державний уповноважений / голова територіального відділення Комітету здійснюють дії, спрямовані на всебічне, повне й об'єктивне з'ясування та аналіз інформації і пропозицій, які надаються відповідачем згідно з пунктом 7 цього розділу.

Державний уповноважений / голова територіального відділення Комітету вживає заходів щодо отримання зауважень і пропозицій від осіб, на права та інтереси яких впливає (можуть вплинути) умови угоди про врегулювання справи або рішення у справі.

Для отримання вказаних зауважень і пропозицій інформація, пропозиції та гарантії, зазначені в пункті 7 цього розділу, крім інформації, яка є інформацією з обмеженим доступом, може бути за письмовою згодою відповідача письмово повідомлена особам, що мають статус заявника(ів) та третіх осіб у справі, оприлюднена на вебсайті Комітету, територіального відділення Комітету.

Порядок і строк надання зауважень та пропозицій зазначається в повідомленні та публікації щодо оприлюднення.

Надані зауваження та пропозиції обговорюються під час узгодження положень проекту угоди про врегулювання справи.

9. Якщо із заявами про врегулювання до Комітету звернулися декілька відповідачів в одній справі, процедура врегулювання у справі проводиться окремо з кожним відповідачем, крім випадків, коли відповідачі належать до групи осіб, що визнається єдиним суб'єктом господарювання в розумінні статті 1 Закону.

V. Укладення угоди про врегулювання справи

1. За результатами Узгодження відповідач, у визначений під час Узгодження строк, складає у двох примірниках угоду про врегулювання справи, підписує її та надає підписані примірники угоди до Комітету чи територіального відділення Комітету, в якому розглядається справа.

2. Державний уповноважений / голова територіального відділення Комітету протягом 30 робочих днів із дня одержання підписаної відповідачем угоди про врегулювання справи перевіряє таку угоду на відповідність її вимогам Закону та цього Порядку і в разі відсутності зауважень вносить її на розгляд органу Комітету, уповноваженого на прийняття рішення у справі.

3. За наявності зауважень до підписаної відповідачем угоди про врегулювання справи, державний уповноважений / голова територіального відділення Комітету повертає її відповідачу в паперовій формі засобами поштового зв'язку чи в електронній формі засобами інформаційно-телекомунікаційних систем разом із вичерпним переліком зауважень, які мають бути враховані, для доопрацювання та повторного підписання і подання у визначений державним уповноваженим / головою територіального відділення Комітету строк, що становить не менше ніж 10 робочих днів та не більше ніж 30 робочих днів із дати отримання відповідачем повернутої угоди із зауваженнями, які повинні бути враховані.

Відповідач має право подати в паперовій формі засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем обґрунтоване клопотання про продовження строку доопрацювання угоди про врегулювання справи. Таке клопотання не може подаватись повторно.

У разі відмови в задоволенні клопотання відповідача про продовження строку доопрацювання угоди про врегулювання справи, неподання відповідачем доопрацьованої угоди про врегулювання

справи з урахуванням зауважень державного уповноваженого / голови територіального відділення Комітету у встановлений строк, державний уповноважений / голова територіального відділення Комітету вносить на розгляд органу Комітету, уповноваженого приймати рішення у справі, питання про припинення процедури врегулювання у справі згідно з пунктами 5 і 6 цього розділу.

4. У разі невручення угоди про врегулювання справи, направленої для доопрацювання відповідачу, згода щодо істотних умов угоди про врегулювання справи вважається недосягнутою. У такому разі державний уповноважений / голова територіального відділення Комітету вносить на розгляд органу Комітету, уповноваженого приймати рішення у справі, питання про припинення процедури врегулювання у справі.

5. Державний уповноважений / голова територіального відділення Комітету вносить на розгляд органу Комітету, уповноваженого на прийняття рішення у справі, питання про:

- 1) схвалення угоди про врегулювання справи, що підписана та надана відповідачем;
- 2) припинення процедури врегулювання у справі у зв'язку з недосягненням згоди щодо істотних умов угоди про врегулювання справи;
- 3) припинення процедури врегулювання у справі у зв'язку з тим, що відповідач не надав підписану ним угоду про врегулювання справи до органу Комітету у строки, передбачені цим Порядком;
- 4) припинення процедури врегулювання у справі у зв'язку із встановленням обставин застосування процедури врегулювання у справі, передбачених пунктом 3 розділу I цього Порядку.

У разі винесення справи на розгляд тимчасової адміністративної колегії Комітету процесуальні дії, передбачені пунктом 1 розділу III, пунктами 1 - 5, 8 - 9 розділу IV та пунктом 2 розділу V цього Порядку, здійснюються державним уповноваженим, визначеним Головою Комітету, якщо такі процесуальні дії раніше не були вчинені іншими органами Комітету.

6. За результатами розгляду питань, зазначених у пункті 5 цього розділу, органом Комітету приймається розпорядження про:

- 1) схвалення угоди про врегулювання справи та визначення державного уповноваженого чи голови територіального відділення Комітету на підписання цієї угоди;
- 2) припинення процедури врегулювання у справі з підстав, зазначених у цьому Порядку.

У разі припинення процедури врегулювання у справі, повторного звернення до Комітету із заявою про врегулювання не допускається.

7. У разі прийняття відповідним органом Комітету розпорядження про схвалення угоди про врегулювання справи, підписаної відповідачем, така угода протягом трьох робочих днів підписується державним уповноваженим або головою територіального відділення Комітету та протягом трьох робочих днів із дати її підписання один примірник такої угоди разом із копією розпорядження органу Комітету про її схвалення надсилається відповідачу в паперовій формі засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем. Другий примірник угоди долучається до матеріалів справи.

Угода про врегулювання справи набирає чинності з дня її підписання, якщо інше не передбачено в такій угоді.

8. У разі прийняття органом Комітету розпорядження про припинення процедури врегулювання у справі, його копія протягом трьох робочих днів надсилається відповідачу.

VI. Прикінцеві положення

1. Угода про врегулювання справи, укладена між органом Комітету та відповідачем, є підставою для прийняття органом Комітету рішення у справі щодо цього відповідача відповідно до умов

зазначеної угоди.

Розмір штрафу, що накладається на відповідача рішенням у справі, у разі укладення у встановленому порядку угоди про врегулювання справи, зменшується на 15 відсотків порівняно з розміром штрафу, визначеним згідно з порядком визначення розміру штрафу, що накладається за порушення законодавства про захист економічної конкуренції, прийнятим відповідно до частини восьмої статті 52 Закону.

Укладення угоди про врегулювання справи зазначається як підстава для зменшення розміру штрафу в поданні з попередніми висновками та в описово-мотивувальній частині рішення у справі.

2. Після укладення угоди про врегулювання справи відповідач не може відкликати заяву про врегулювання.

3. Після укладення угоди про врегулювання справи орган Комітету не може відмовитися від її виконання або змінити її, крім випадків, якщо:

1) на дату направлення копії подання з попередніми висновками у справі в органі Комітету наявні докази порушення відповідачем істотних умов угоди про врегулювання справи, строк виконання яких настав, про що зазначається в поданні з попередніми висновками та рішенні у справі;

2) на дату прийняття рішення у справі в органі Комітету наявні докази порушення відповідачем істотних умов угоди про врегулювання справи, строк виконання яких настав, про що зазначається в рішенні;

3) у разі перегляду рішення у справі з підстав, передбачених абзацами другим та третім частини першої статті 58 Закону.

4. Якщо до відповідача одночасно із застосуванням процедури врегулювання у справі застосовується часткове звільнення від відповідальності за порушення законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді вчинення антиконкурентних узгоджених дій, розмір штрафу, що накладається на відповідача порівняно з розміром штрафу, визначеним при прийнятті рішення, передбаченого абзацами другим і сьомим частини першої статті 48 Закону, зменшується на суму, що складається з 15 відсотків від розміру штрафу, визначеного згідно з порядком визначення розміру штрафу, що накладається за порушення законодавства про захист економічної конкуренції, прийнятим відповідно до частини восьмої статті 52 Закону та зменшеного розміру штрафу відповідно до частини четвертої статті 52¹ Закону.

5. У разі застосування до відповідача повного звільнення від відповідальності за порушення законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді вчинення антиконкурентних узгоджених дій відповідно до частини третьої статті 52¹ Закону, процедура врегулювання у справі припиняється, про що приймається відповідне розпорядження державного уповноваженого / голови територіального відділення Комітету, та повідомляється відповідач протягом трьох робочих днів із дня його прийняття.

6. Якщо відповідач звернувся із заявою про звільнення від відповідальності за порушення законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді вчинення антиконкурентних узгоджених дій відповідно до частини третьої статті 52¹ Закону, отримав маркер у визначеному законодавством порядку та звернувся із заявою про врегулювання, державний уповноважений / голова територіального відділення Комітету зупиняє розгляд заяви про врегулювання до прийняття рішення про звільнення від відповідальності за порушення законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді вчинення антиконкурентних узгоджених дій відповідно до статті 52¹ Закону. Про зупинення та поновлення розгляду заяви про врегулювання приймається розпорядження, про що відповідач повідомляється засобами поштового зв'язку або в електронній формі засобами інформаційно-комунікаційних систем протягом трьох робочих днів із дня його прийняття.

7. У разі недосягнення згоди щодо істотних умов угоди про врегулювання справи, у тому числі в разі одностороннього відкликання відповідачем заяви про врегулювання, згода відповідача на участь у процедурі врегулювання у справі, матеріали, зокрема, пояснення, висновки, факти (обставини), інформація, дані, документи, докази тощо, надані відповідачем під час застосування процедури врегулювання у справі, не можуть вважатися визнанням відповідачем факту вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді антиконкурентних узгоджених дій (крім порушень, передбачених пунктом 4 частини другої статті 6 Закону) або зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку та використовуватись як докази його вчинення.

8. Надання відповідачем інформації та доказів у справі під час застосування процедури врегулювання у справі вважається ознакою його співпраці з органом Комітету під час розгляду справи.

9. Застосування процедури врегулювання у справі не перешкоджає збиранню та аналізу доказів у справі, складанню та направленню подання з попередніми висновками у справі.

**Заступник начальника Управління
економічного аналізу - начальник
відділу розвитку методології**

Віктор ТАЛАХ